

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713204137
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7713204137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Diany Solčányovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Ludviky Bodnárovej v právnej veci navrhovateľky N. N. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na Q. W.. Č.. XX v S. proti odporcovi I. N. nar. X.X.XXXX bývajúcemu t.č. na J. W.. Č.. X v O. I. G. zastúpenému JUDr. Štefanom Halinárom nar. 6.11.1953 bývajúcim na Moldavskej ul. č. 4 v Michalovciach v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 15.4.2014 č.k. 11C/55/2013-68 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o výživnom a dlžnom výživnom.

M e n í výrok o spôsobe zaplatenia dlžného výživného tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke dlžné výživné 2.023,97 € za obdobie od 19.3.2014 do 30.4.2014 do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky 150,- € mesačne od 19.3.2013 do budúca vždy do 15. dňa v mesiaci. Dlžné výživné 2.023,97, - € za obdobie od 19.3.2013 do 30.4.2014 zaviazal odporcu zaplatiť v štyroch splátkach 505,99,- € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, 505,99,- € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, 505,99,- € do 90 dní od právoplatnosti rozsudku a 506,- € do 120 dní od právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhod splátok. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a o trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu.

Proti výrokom o výživnom a dlžnom výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie odporca s návrhom, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie eventuálne, aby ho v napadnutej časti zmenil tak, že ho zaviazá prispievať na výživu navrhovateľky 30,- € mesačne od 19.3.2013 vždy do 15. dňa v mesiaci. Dlžné výživné za obdobie od 19.3.2013 do zaplatenia ho zaviazá zaplatiť v šiestich splátkach. Konštatoval, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s tvrdením, že sa bezdôvodne vzdal zamestnania v Michalovciach, pretože v Bratislave je väčšia ponuka práce ako na východnom Slovensku. Zdôraznil, že konajúci súd nesprávne zistil jeho príjem za obdobie od 17.6.2013 do 4.2.2014 nakoľko v tom čase nezarábal 564,26, - €, ale pracoval len príležitostne a zarobil ledva na nájom a stravu. Uviedol, že v súčasnosti nie je v jeho možnostiach a schopnostiach prispievať na výživu navrhovateľky 150,- € mesačne, ani zaplatiť dlžné výživné v štyroch splátkach, pretože by mu to podľa jeho názoru spôsobilo stratu zamestnania a hrozbu exekučného konania. Vyslovil presvedčenie, že navrhovateľka podala návrh pod nátlakom matky, ktorá ho chce týmto spôsobom znemožniť a zničiť. Vyjadril ľútosť nad súčasným stavom a prisľúbil do budúca platiť vyššie výživné len čo si nájde lepšie platené zamestnanie.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadřila.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej časti aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení Zákona o rodine a správne a zákonne rozhodol o určení vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke. Vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v priebehu konania najavo, vrátane toho čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti o určení výšky výživného presvedčivé, a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami odporcu uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a odporca ani v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o jeho návrhu. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutej časti o výške výživného dodáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a súd pri skúmaní ich schopností, možností a majetkových pomerov neberie do úvahy výdavky, ktoré nie sú nevyhnutné. Pri určení výživného súd prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného. Na tieto skutočnosti prihliada aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Pri rozhodovaní o výživnom je rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosahovať a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na je potvrdenie (§ 219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku o dlžnom výživnom za obdobie od 19.3.2013 do 30.4.2014 tak, že zaviazal odporcu zaplatiť dlžné výživné do 90 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože navrhovateľka v blízkej budúcnosti ukončí štúdium na vysokej škole, čím zanikne odporcovi vyživovacia povinnosť a navrhovateľke vzniknú nové náklady spojené s hľadaním si zamestnania, stratou študentských výhod a pod., preto odvolací súd dospel k záveru, že nevýhodu splátok dlžného výživného za týchto okolností by nemala znášať navrhovateľka, keďže tento stav nespôsobilá. Odvolací súd zdôrazňuje, že vznik dlžného výživného zapríčinil vedomým neplnením si vyživovacej povinnosti odporca a toto jeho konanie nemôže byť na škodu oprávnenej osoby. Dodáva, že je v jeho schopnostiach a možnostiach požičať si prostriedky na zaplatenie dlhu v bankovej inštitúcii a dohodnúť si aj nižšie splátky ako určil konajúci súd. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil podľa § 220 O.s.p..

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.